

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lov nr. 114 af 24. marts 1970 om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Folketingstidende 1969/70, FF. sp. 3222, 3605 og 4473, tillæg A sp. 2369, tillæg B sp. 673, tillæg C sp. 321) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 592 af 14. juli 1999, som ændret ved lov nr. 1084 af 29. december 1999.

Det bemærkes, at der den 17. december 1999 er fremsat L 161 om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Sanktioner, renter, tilbagebetaling m.v.). Lovforslaget er 1. behandlet den 20. januar 2000.

Lov nr. 434 af 30. juni 1993 om en aktiv arbejdsmarkedspolitik (Folketingstidende 1992/93, FF sp. 8335, 8771, 11401 og 12017, tillæg A sp. 8789, tillæg B sp. 1975 og 3339, tillæg C sp. 1793) er senest bekendtgjort ved lovekendtgørelse nr. 666 af 19. august 1999, som ændret ved lov nr. 1082 af 29. december 1999.

I. Indledning

Lovforslaget består af 2 elementer:

1. Forslag til sikring af større betalingsikkerhed for udbetaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag (G-dage)

Forslaget udmønter den aftale, der er indgået som led i aftalen om finansloven for 2000 mellem regeringen, Centrum Demokraterne, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten. Aftaleteksten har følgende ordlyd:

»For at sikre, at den enkelte ledige inden for en rimelig frist får G-dagene fra arbejdsgiveren, får arbejdsløshedskasserne fremover pligt til at hjælpe ledige, der anmoder herom, med at opkræve godtgørelsen hos arbejdsgiveren. Såfremt det ikke lykkes, udbetaler a-kassen godtgørelsen til medlemmet, hvorefter Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen, mod et gebyr til dækning af de administrative omkostninger, inddriver beløbet hos arbejdsgiveren.«

Baggrunden for aftalen er, at det har vist sig vanskeligt at få arbejdsgiverne til at udbetale dagpengegodtgørelse efter reglerne i § 84.

Udbetaling af dagpengegodtgørelse er som udgangspunkt et privatretligt forhold mellem arbejdsgiver og lønmodtager. En rundspørge til forskellige arbejdsløshedskasser har vist, at kasserne allerede i dag i et vist omfang yder medlemmet hjælp i forbindelse med at få dagpengegodtgørelsen udbetalt. Det er ligeledes erfaringen, at også det faglige system hjælper medlemmet i disse sager. Med lovforslaget formaliseres hjælpen ved, at kassen får pligt til at hjælpe.

Efter udløbet af betalingsfristen i lovens § 84, stk. 5, får arbejdsløsheds-kassen efter medlemmets anmodning pligt til at hjælpe medlemmet med at få beløbet udbetalt hos arbejdsgiveren. Betaler arbejdsgiveren ikke, og vurderer kassen, at der er ret til dagpengegodtgørelse, udlægger kassen beløbet til medlemmet. Sagen sendes herefter med en begrundet indstilling til afgørelse i Arbejdsmarkedets Ankenævn. Træffer ankenævnet afgørelse om, at der er ret til dagpengegodtgørelse, sendes afgørelsen bl.a. til arbejdsgiveren med anmodning om, at beløbet indbetales til Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringen inden en nærmere angivet frist. Er betaling ikke modtaget rettidigt, kan kravet oversendes til Finansstyrelsen til inddrivelse. Beløbet inddrives med tillæg af gebyr til dækning af de administrative omkostninger.

Klagereglerne ændres således, at Arbejdsmarkedets Ankenævn træffer afgørelse i alle sager om dagpengegodtgørelse. Den fagretlige behandling af visse typer sager om dagpengegodtgørelse bortfalder hermed. Dermed undgås en overlappning mellem de forskellige typer af klagesager.

2. Harmonisering af fradragsregler

Efter de gældende regler, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, litra d, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 447 af 31. maj 1996 om fradrag i dagpengene for personer, der deltager i jobtræning eller i individuel jobtræning og fradrag i ydelser i henhold til lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik og lov om or-